

Forfatter: Skaaning, Lasse

Titel: BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Skaaning, Lasse (1545-12-28)

Citation: Skaaning, Lasse: "BREV TIL: Gyldenstjerne, Mogens FRA: Skaaning, Lasse (1545-12-28)", i *Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)*, TRYKT HOS NIELSEN & LYDICHE (AXEL SIMMELKIÆR), s. 105. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000743146-001-shoot-L0007431460010104.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Mogens Gyldenstjerne og Anne Sparre (1. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Bø, 28. December 1545.

Lasse Skaaning til Mogens Gyldenstjerne.

Om en Gaard til Jørgen Skriver og Landskylden. Om noget Smør, som han har solgt. Om Jagten og det store Skib, til hvilke der mangler Takkel og Redskab. Han har kun faaet Havre af Ageren og beder om Korn til at købe Last til Skibet for. Om Fængsling af Præstekonen og en Baadsmand for Ægteskabsbrud. Han beder om Ordre desangaaende. Tilbyder at s. 106sende en Hest, beder om Saakorn og Jernbolte for Skibet og Takkel og Tov til begge Skibene og spørger, om det store Skib skal sælges.

Mind iødmeg plegtig tienniste eder altid sent med Gud vor herre. Kerre herre, ma eders strengthed vidhe, ad ieg skreff eder et breff till med tend karll, som kleditt ned førde, oc et breff sende ieg eders herredøme med en aff Per Hanssens tiennere, oc haffuir ieg ingen suar faitt igen paa hues dell som ieg eder till skreuit haffuir. Ma i vidhe, kerre herre, ad ieg fick senest et breff fra eder med en karll, som hed Jørrend skriuere, som boir her i Norge, oc haffuir ieg forstad eders strengtheds mening oc befalling i same breff, ad ieg skulle fløii hanum en aff the gorde, som lenind till høre; ieg hade bøigtt gordene, før hand kam till meg med breuitt, oc er louin meg imod, om ieg driuer tem aff tørre tage oc leye mall; hade ieg faitt eders skriuelce før, daa skulle ieg, som meg borde, gjort ter eftir. Oc sagde hand for meg, ad ter som gordene vore bøigde, daa skulle hand aname landskillen aff huilkind som hand ville, oc sagde, ad thet var eders strengtheds befalling, dog stod thet icke i eders breff, oc suaritt ieg hanum saa, ad dersom i hade befallitt meg thet i same eders breff, ville ieg gerne oc gjort thet oc andvorditt hanum same landskill, oc kand ieg intid gøre her till, før ieg for eders ville her vdi ad forstaa, der vill ieg rette meg eftir 1). Sameledis som i haffue skrevitt meg till, ad der som ieg kand faa tu støicke nerst eller viij dallir for huer te smør, ad ieg skulle taa sellit her i landitt, saa ma i vidhe, kerre herre, ad ieg haffuir sollt thet saa, huer te for ij støicke ellir viij dallir, oc haffuir ieg der breff oc segll paa ad skall vere betalt till sancte Hans dag nest kummindis. 2) Kere herre, ma i vidhe, ad iagtin er altingis redhe, som hende hør ad vere, oc beder ieg eder gerne, ad i ville skicke meg op med thet allir første tagkill oc tug till hendhe oc andin reskaff, som der till hør, daa s. 107skulle i faa hende ned till eder strax i forarred, oc ville eders strengthed skriuere meg till med thet første, haud(!) last som i ville, ad ieg skall lade hende med, daa ma ieg vidhe thet, mend føritt er3). Thet store skiff fatis intid mer end sind fortøyning. Saa tiligen ad dagin lengis, daa skall ieg ladhe strax tage paa ad lade arbeidhe saa lenge, ad madin vill recke; ieg fick intidh anditt aff mind ager i aar end idell haffuer, thet er mitt brød oc øll, her fall inted anditt korn hos os her vid siøin4). Ville i, kere herre, haffve thet store skiff lad her ned till eder i somir, ad i ville daa sendhe meg nogitt korn her op ad køffue sadan last for, som i haffue behoff. lens Ebbisøn bad tend tid, hand for fra meg, ad thet skiff skulle intid sellis, før end her kum skriuelce till bagi igen, oc sagde, ad hand ville vnderuisse eders herredøme, haud thet var for et skiff. Kerre herre, ma i vidhe, ad nu Martini forleden var ieg i Oslo med vor nadigste herris skatt. Der ieg kom ihem i lenitt, hade prestin i Skiaberg sougn veritt hos lensmanden oc klauitt paa en bossmand oc paa sind egen egte hustru, ad the haffue bedreuet hor, oc klagitt, ad the hade handlid mod hanum som tiue oc forredere, oc bad lensmanden foruare tem i koningens iern, huilkind som lensmanden ocsaa giorde, oc lod ieg laufeste heltin hans hemill vnder krunind, altend stund dett var hans egte hustru oc hade barn till hoffue; ieg motte ladhe føre tem ind till Oslo paa mind vmkostning, oc ihølt ieg tem bodhe i iern i xiiij dage paa mitt øll oc mad, oc haffuir ieg prestins klauemall beseglt vnder x mends indsegll. Ieg ville gerne paa eders vegne bliue vett heltin hans hemill, oc mend ieg saa, ad hund haffuir forgiort sind heltin mod krunind oc icke mod prestin, som her i Oslo indpart ville haffue. Nu vid eders strengthed saa vell tend norske lau som nogin her i landitt; der som i kunde tengke, ad ieg paa eders vegne haffuir nogin rett i tenne saag ad talle paa, ad i taa ville skriuere Per Hanssen s. 108till, ad hand vill vere meg beehelpeligen i tenne sag, som ieg oc troir hanum oc till godhe. Ieg vill intid videre talle her vdi same sag, før end eders strengthed vill biudhe meg till, huad ieg gøre skall, oc beder ieg eders strengthed om ett gott rad her i, hur ieg skall handle meg med same sag. Tend laumand i Oslo hand er eder intid god, oc holle till hoffue som erthehalm. Nor ieg kummir till eders herredøme, haffuir ieg møgin dell ad vnderuisse eder, som ieg icke nu kand skriuere.5) Kerre herre, ma i vidhe, ad ieg haffuir en hest, lenss Ebbesøn haffuir sett hanum, hand er vell halset oc benitt oc vell tøjck, nor hand fair for paa sig, hans lød er blakid; der som i ville haffue hanum, daa skulle i faa hanum ned till eder. 6) Aldri faar ieg satt et korn i aar, med mindre ad eders herredøme vill ihelpe meg. Ieg fick op i høst, som Suend sende meg, vj tr malt oc vj bismerpund flesk, som ieg lod dannemend se, ad ieg fick icke mer.7) Kerre herre, dersom eders strengthed vill selff beholle thet store skiff oc ladhe brugit, ad i ville vell gøre oc sende meg xl iern bolter, som fins nock till køffs paa torred i Køuindhaud. Ville i, kerre herre, skicke meg her op tackill oc tug till bodhe skiffuen oc lade tem bode ladhe her oc lade tem bode tu løue ned till eders strengthed, hues i ville siden selle thet store skiff, om eder tøjcker, ad thet fallir eder for stort, daa faa i vell de her i landitt, som køffueritt aff eder, taa erre i viss paa eders betalning; her i Norge ville the haffue thet paa borgen. Her med eder tend euige Gud befallindis till liff oc siell oc alt eder vell uill. Skreuit paa Bø fierre dag iull anno saluatoris mdxlv.

Lasse Skoning
eders fatige tiennere.

s. 109(Bagpaa: Seglet, Udskriften og M.G.s Paaskrift:)

Erlig velbøirdig mand och strenge rider her Mains Gøillensterne, høuismand paa Drausholm, sind herre oc husbonde, iødmøgeligen tillskreuit.

Lasse Skonyng ano 1545 decemsember(!).

(M. G.s Randbemærkninger:)

1) Jørgen skryffuer. 2) Smørret. 3) lachtten oc lasten. 4) At sende korn tyl Redskab tyl store skyb. Om Engelbrich skybiger. Om Ebbess skryffuer i Salsborig. Nyls Blick Per Hanssens suen. 5) Prestens kone oc ten bodsmand. 6) Om tend hest. 7) Om tet malt wor 2 tdr., Flesk 8 syd.